

fordi nu er man blevet tvunget til det, men man vil altså ikke være venlig?

Det er da ikke Socialdemokratiets karakter at være uvenligt, og det er bestemt ikke socialministerens, og jeg tror, socialministeren havde en glad dag, den dag hun hørte, at nu var det kommet på plads. Hvorfor må vi andre så ikke få det at vide, vil jeg spørge fru Schødt.

Erik Larsen (V):

I Venstre var vi meget glade for og meget tilfredse med, at stort set alle partier i Folketinget i forbindelse med 50-års-jubilæet for Danmarks befrielse blev enige om, at vi skulle give det dobbelte i hædersgaver til besættelsestidens ofre. Det var vi glade for.

Sideløbende med den aftale lå der en aftale om, at hvis man skulle ændre varigt på forholdene omkring hædersgaverne, ja, så skulle man søge en bred politisk opbakning her i Tinget. Det forslag, som regeringen i dag lægger frem, er jeg sikker på har den bredde og den opbakning, som vi fra Venstres side har ønsket i denne sag, når der skulle ændres på de gældende satsler.

Vi er glade for i Venstre, at den brede opbakning i dag er nået. Vi synes, at der med det lovforslag her er sat et punktum for flere års diskussioner, et godt og et værdigt punktum i en sag, hvor jeg er sikker på at alle partier ligesom Venstre ønsker at markere en hæder for eller en taknemlighed over for de mennesker, som på den ene eller den anden måde satte deres liv og færlighed på spil for Danmarks fremtid.

Kaj Ikkast (KF):

Da vores ordfører, hr. Jens Heimbürger, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne læse følgende op:

Det Konservative Folkeparti har den største respekt for de danskere, som ydede en indsats og blev ofre for nazismens åg under Anden Verdenskrig. I forhold til disse personers lidelser er hædersgaverne jo kun en yderst beskedent tak fra det officielle Danmark, og Det Konservative Folkepartis opfattelse er, at erstatning og hædersgaver til de personer og deres efterladte, som blev påført store lidelser under krigen, bør gennemføres med respekt og uden nogen polemik i Folketinget.

Vi støtter derfor regeringens lovforslag om forhøjelse af hædersgavebeløbet med stor glæde.

Ole Sohn (SF):

Det er lidt interessant at følge debatten, specielt hvis man er gået tilbage og har set, hvad der blev sagt, sidst vi drøftede spørgsmålet om forhøjelse af hædersgaverne, i marts 1999 og i november 1997. Da kom der godt nok nogle andre udlægninger fra nogle af de partier, som indtil nu har været på talerstolen og givet varm støtte til forslaget. Og jeg synes da, det er utrolig rart, at man er kommet så langt, at man gerne vil være med til at støtte det forslag, som man tidligere har været imod.

Da jeg forberedte sagen, tænkte jeg, at det er sjældent, man bliver så glad for et tyveri, som man er blevet her, efter at regeringen har taget det forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som vi i øvrigt også er en række andre partier der har været med i. Så det synes jeg alt sammen er godt.

Men med hensyn til det forslag, der er fremsat – det synes jeg man skal være opmærksom på – er det i hvert fald ikke helt rigtigt at sige, at vi forhøjer hædersgaverne, for der er snarere tale om, at vi laver en genopretning af hædersgavernes værdi, så den svarer til den værdi, de blev sat til umiddelbart efter krigen, og det er flot.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at hædersgaven er tænkt som en anerkendelse for den store indsats, modtageren ydede under krigen i kampen mod nazismen og alle dens ugeringer, og som sikrede, at Danmark fik en værdig plads i Europa.

Det er uhyre vigtigt, at vi fastholder mindet om deres indsats, ikke blot i en historisk sammenhæng, men også set i et nutidigt perspektiv. For de kræfter, der dengang med fremmedhad og overgreb på særlige befolkningsgrupper og anderledes tænkende var grundlaget for nazismens fremmarch i 1930'erne og Anden Verdenskrig, spøger stadig væk forskellige steder rundt omkring i Europa. Så også derfor er det vigtigt, at vi hædrer dem, som tog kampen op dengang.

SF støtter forslaget.

Kurt Christiansen (DF):

Jeg skal på Dansk Folkepartis vegne udtrykke min store glæde over det her lovforslag, vi behandler i dag. Forslaget er jo ikke fremmed for Dansk Folkeparti, som hovedparten af Tingets medlemmer her nok vil erindre. Som i de tidligere år har Dansk Folkeparti fremsat det her lovforslag vedrørende hædersgaver, for vi me-